

ΡΗΜΑΤΑ ΖΩΗΣ

6^η ΛΟΥΚΑ - ΚΓ΄ (23^η) ΚΥΡΙΑΚΗ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΒΙΒΛΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ
ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ
«Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΜΑΡΚΟΣ»

Επιμελητής ύλης:
Πρωτοπρεσβύτερος Κων. Πλευράκης
ΤΘ 60060, ΤΚ 57001 ΘΕΡΜΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Τηλ. 462 744 Fax: 463-455

24^η Οκτωβρίου 2021

Άρέθα μεγαλομάρτυρος (6^η αιών),
Σεβαστιανῆς μάρτυρος

Ἦχος α' Ἑωθινόν ζ'

*

«Εγώ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σου, πού σέ
ἔβγαλα ἀπό τήν Αἴγυπτο, τόν τόπο τῆς
δουλείας.» (Πρώτη ἐντολή τοῦ Δεκαλόγου Ἐξ.
20,2)

Γιά νά νικήσουμε
στήν πάλη μέ τό Διάβολο,
ὁ Χριστός μᾶς ἔνωσε μέ τόν Ἐαυτό Του,
ἀφοῦ πιστέψαμε σ' Αὐτόν
καί βαφτίστηκαμε!

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ**ΕΒΔΟΜΟ ΕΩΘΙΝΟ
Ο ΚΕΝΟΣ ΤΑΦΟΣ**

Ἰωάν. 20,1-10.

**Η ΜΑΡΙΑ Η ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ
ΠΟΥ ΕΦΤΑΣΕ ΠΡΩΤΗ
ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ,
ΤΟΝ ΒΡΗΚΕ ΑΔΕΙΑΝ
ΕΤΡΕΞΕ ΑΜΕΣΩΣ ΚΑΙ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕ
ΤΟΝ ΠΕΤΡΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗ.
ΑΥΤΟΙ ΕΣΠΕΥΣΑΝ ΣΤΟ ΜΝΗΜΑ
ΚΑΙ ΕΚΑΜΑΝ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ**

**Ἡ περικοπή τοῦ Ζ' Ἐωθινοῦ
Εὐαγγελίου (Ἰωάν. 20,1-10)
περιγράφει τήν πρώτη ἐπίσκεψη
τῆς Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς
στόν τάφο τοῦ Χριστοῦ,
πού τόν βρῆκε ἄδειο
κι ἔτρεξε καί εἰδοποίησε
τόν Πέτρο καί τόν Ἰωάννη.**

Τήν πρώτη μέρα τῆς ἐβδομάδος, τή «Μία τῶν Σαββάτων», ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή ἔρχεται πρωί ἐνῶ ἀκόμη ἦταν σκοτεινά στόν Τάφο, πρὶν φτάσουν ἐκεῖ οἱ ἄλλες Μυροφόρες καί βλέπει σηκωμένη τήν πέτρα ἀπό τό μνήμα. Φοβήθηκε πώς μετακίνησαν τό σῶμα τοῦ Ἰησοῦ κι ἔτρεξε ἀμέσως καί εἰδοποίησε τόν Πέτρο καί τόν Ἰωάννη καί τοὺς λέγει: «Σήκωσαν τόν Κύριο ἀπό τόν τάφο καί δέν ξέρομε ποῦ τόν πῆγαν!» Οἱ δύο

Μαθηταί σπεύδουν ἐπί τόπου καί διαπιστώνουν ὅτι ὁ τάφος ἦταν κενός!

Ἡ διήγηση συνεχίζεται στό ὄγδοο Ἑωδιό.

- 1 **Τ**ῆ μιᾶ τῶν Σαββάτων
 Μαρία ἡ Μαγδαληνή ἔρχεται πρωί
 σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τό μνημεῖον,
 Τήν πρώτη μέρα μετά τό Σάββατο, τό
 πρωί κι ἐνώ ἀκόμα ἦταν σκοτεινά,
 ἔρχεται ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνή στό
 μνῆμα
 καί βλέπει τόν λίθον
 ἡρμένον ἐκ τοῦ μνημείου.
 καί βλέπει τήν πέτρα σηκωμένη ἀπό τό
 μνῆμα.
- 2 **Τ**ρέχει οὖν
 καί ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον
 καί πρὸς τόν ἄλλον μαθητήν
 ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καί λέγει αὐτοῖς:
 Τρέχει λοιπόν καί ἔρχεται στό Σίμωνα
 Πέτρο καί στόν ἄλλο μαθητή πού
 ἀγαποῦσε ὁ Ἰησοῦς καί τούς λέει:
 - ἦραν τόν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου
 καί οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν.
 Πῆραν τόν Κύριο ἀπό τό μνῆμα καί δέν
 ξέρουμε πού τόν ἔβαλαν.
- 3 **Ἐ**ξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος
 καί ὁ ἄλλος μαθητής,
 καί ἦρχοντο εἰς τό μνημεῖον.

Βγήκαν λοιπόν έξω ὁ Πέτρος κι ὁ ἄλλος
μαθητής κι ἔρχονταν στό μνήμα.

4 Ἔτρεχον δέ οἱ δύο ὁμοῦ·

Ἔτρεχαν κι οἱ δύο μαζί.

καί ὁ ἄλλος μαθητής προέδραμε
τάχιον τοῦ Πέτρου

καί ἦλθε πρῶτος εἰς τό μνημεῖον,

Ὁ ἄλλος μαθητής ὅμως ἔτρεξε

γρηγορότερα ἀπό τόν Πέτρο καί ἔφτασε
πρῶτος στό μνήμα.

5 καί παρακύψας

βλέπει κείμενα τά ὀθόνια·

οὐ μέντοι εἰσῆλθεν.

Ἔσκυψε μέσα καί βλέπει τά σάβανα στό
ἔδαφος, δέν μπῆκε ὅμως μέσα.

6 Ἔρχεται οὖν Σίμων Πέτρος

ἀκολουθῶν αὐτῷ

καί εἰσῆλθεν εἰς τό μνημεῖον

Ἐφτασε μετὰ κι ὁ Σίμων Πέτρος, πού

ἔρχοταν πίσω του, καί μπῆκε μέσα στό
μνήμα.

καί θεωρεῖ τά ὀθόνια κείμενα

καί τό σουδάριον,

7 ὃ ἦν ἐπί τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ,

Καί βλέπει τά σάβανα κάτω στό ἔδαφος
καί τό σουδάριο, μέ τό ὁποῖο εἶχαν δέσει

τό κεφάλι τοῦ Ἰησοῦ,

οὐ μετὰ τῶν ὀφονίων κείμενον,
ἀλλά χωρίς,
ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον.

νά μὴν εἶναι μαζί μέ τά σάβανα, ἀλλά
χωριστά σέ μιά μεριά τυλιγμένο.

- 8 Τότε οὖν εἰσῆλθε καί ὁ ἄλλος μαθητής
ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τό μνημεῖον
καί εἶδε καί ἐπίστευσεν.

Ἐκείνη τή στιγμή μπῆκε μέσα κι ὁ ἄλλος
μαθητής πού εἶχε ἔρθει πρῶτος στό
μνημα τά εἶδε καί πίστεψε

- 9 Οὐδέπω γάρ ἤδεισαν τήν Γραφήν,
ὅτι δεῖ αὐτόν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι.

Γιατί ὡς τότε δέν εἶχαν καταλάβει ἀκόμη
τή Γραφή, πού λέει ὅτι ἔπρεπε σύμφωνα
μέ τό σχέδιο τοῦ Θεοῦ ὁ Μεσσίας ν'
ἀναστηθεῖ ἀπό τούς νεκρούς.

- 10 Ἀπῆλθον οὖν πάλιν
πρός ἑαυτούς οἱ μαθηταί.

Οἱ μαθητές ἔφυγαν τότε καί γύρισαν
πάλι στό σπίτι τους.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ᾠδή α'. Ἦχος δ'.

Ανοίξω τό στόμα μου
καί πληρωθήσεται Πνεύματος
καί λόγον ἐρεύξομαι τῇ Βασιλίδι Μητρί
καί ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων
καί ἄσω γηθόμενος ταύτης τά θαύματα.

Ὦδὴ γ'.

Τούς Σούς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,
ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος Πηγὴ,
διάσον συγκροτήσαντας
πνευματικόν στερέωσον
καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ Σου
στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Ὦδὴ δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως
Σοῦ τοῦ ὑψίστου ὁ Προφήτης Ἀββακούμ
κατανοῶν ἐκραύγαζε·
Δόξα τῇ δυνάμει Σου, Κύριε.

Ὦδὴ ε'.

Εξέστη τά σύμπαντα
ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ Σου,
Σύ γάρ, Ἀπειρόγαμε Παρθένε,
ἔσχες ἐν μήτρᾳ τόν ἐπὶ πάντων Θεόν
καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν
πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι Σε
σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὦδὴ στ'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον
τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες
τῆς Θεομήτορος
δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν
τόν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεόν δοξάζοντες.

Ὦδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν
 τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες
 παρά τόν Κτίσαντα,
 ἀλλά πυρός ἀπειλήν
 ἀνδρείως πατήσαντες
 χαίροντες ἔψαλλον.
 Ὑπερύμνητε,
 ὁ τῶν πατέρων Κύριος
 καί Θεός εὐλογητός εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν
 καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον.

Ὡδή η΄.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ
 ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο
 τότε μέν τυπούμενος,
 νῦν δέ ἐνεργούμενος·
 τήν οἰκουμένην ἅπασαν
 ἀγείρει ψάλλουσαν
 Τόν Κύριον ὑμνεῖτε τά ἔργα,
 καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τήν Θεοτόκον
 καί Μητέρα τοῦ φωτός
 ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

1.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τόν Κύριον
 καί ἠγαλλίασε τό πνεῦμά μου
 ἐπί τῷ Θεῷ τῷ σωτηρῷ μου.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεΐμ
καί ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεΐμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

2.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ·
ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεΐμ ...

3.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός
καί ἅγιον τό ὄνομα αὐτοῦ
καί τό ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεάν καί γενεάν
τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεΐμ ...

4.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ·
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεΐμ ...

5.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπό θρόνων
καί ὕψωσε ταπεινοὺς·
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν·

καί πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ ...

6.

Ἄντελάβετο Ἰσραήλ παιδός αὐτοῦ
 μνησθῆναι ἐλέους,
 καθώς ἐλάλησεν
 πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,
 τῷ Ἀβραάμ καί τῷ σπέρματι αὐτοῦ
 ἕως αἰῶνος.

ᾠδὴ 8΄.

Ἄπας γηγενῆς
 σκιρτάτω τῷ πνεύματι
 λαμπαδουχούμενος.
 Πανηγυρίζετω δέ
 αὐλῶν Νόων φύσις γεραίρουσα
 τὴν ἱεράν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος
 καί βοάτω, χαίροις παμμακάριστε
 Θεοτόκε, Ἄγνή, Ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάρια

Ἄγιος Κύριος ...

Τό ζ' ἑωθινό

Ἦραν τόν Κύριον
 τῆς Μαρίας εἰπούσης
 ἐπὶ τόν τάφον ἔδραμον
 Σίμων Πέτρος καί ἄλλος
 μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα·
 ἔτρεχον δέ οἱ δύο
 καί εὔρον τά ὀθόνια

ἔνδον κείμενα μόνα
καί κεφαλῆς
ἦν δέ τό σουδάριον χωρίς τούτων·
διό πάλιν ἠσύχασαν,
τόν Χριστόν ἕως εἶδον.

Τῶν μαρτύρων

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἀρέθα παναοίδιμε,
σὺν τοῖς συνάθλοις πρέσβευε,
Χριστῷ βραβεῦσαι τῷ κόσμῳ,
ὁμόνοιαν καὶ εἰρήνην,
τῷ εὐσεβείας κράτορι
καὶ βασιλεῖ θεόφρονι,
Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε,
καὶ ἰλασμὸν τοῖς τελοῦσι,
τὴν ἱεράν ἡμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον ὁμοιον

Φθαρεῖσαν ἀνεκαίνισας,
τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος,
ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα
καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα,
τόν Ποιητὴν τῆς κτίσεως,
ὑφ' Οὗ ῥωσθέντες ἠθλησαν,
χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες,
σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας,
τὴν ἀπαρχὴν Θεοτόκε.

Δοξαστικόν ζ'

Ἦχος βαρύς

Ιδού σκοτία καὶ πρωΐ

καί τί πρός τό μνημεῖον, Μαρία ἔστηκας,
πολύ σκότος ἔχουσα ταῖς φρεσίν;
ὕψ' οὐ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς.
Ἄλλ' ὄρα τοὺς συντρέχοντας μαθητάς,
πῶς τοῖς ὀδονίοις καί τῷ σουδαρίῳ
τήν ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο
καί ἀνεμνήσθησαν
τῆς περί τούτου Γραφῆς.
Μεθ' ὧν καί δι' ὧν
καί ὑμεῖς πιστεύσαντες
ἀνυμνοῦμέν Σε τόν ζωοδότην Χριστόν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἀπολυτίκια

Τό ἀναστάσιμον.

Ἦχος α'

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος
ὕπό τῶν Ἰουδαίων
καί στρατιωτῶν φυλασσόντων
τό ἄχραντόν Σου σῶμα,
ἀνέστης τριήμερος, Σωτήρ,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τήν ζωήν.
Διά τοῦτο αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων Σοι Ζωοδότα·
Δόξα τῇ ἀναστάσει Σου Χριστέ·
δόξα τῇ Βασιλείᾳ Σου·
δόξα τῇ οἰκονομίᾳ Σου,
μόνε Φιλάνθρωπε.

Τῶν μαρτύρων

Ἦχος α'. Ταχύ προκατάλαβε

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων,
 ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον,
 δυσωπήθητι, Κύριε,
 καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας
 ἴασαι φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Τοῦ ναοῦ:

Ἀναστάσιμον τοῦ Θωμᾶ.

Ἦχος βαρῦς.

Εσφραγισμένου τοῦ μνήματος,
 ἢ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας,
 Χριστέ ὁ Θεός,
 καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων,
 τοῖς μαθηταῖς
 ἐπέστης ἢ πάντων ἀνάστασις,
 Πνεῦμα εὐθές δι' αὐτῶν
 ἐγκαινίζων ἡμῖν,
 κατὰ τό μέγα Σου ἔλεος.

Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Ἦχος δ'.

Τοῦ Πέτρου συνέκδημος
 καὶ κοινωνός ἱερός,
 τοῦ Λόγου διάκονος
 καὶ ὑποφήτης σοφός
 ἐδείχθης, Ἀπόστολε,
 ὅθεν τό τοῦ Σωτῆρος
 Εὐαγγέλιον θεῖον,

Μάρκε, διαχαράπτεις
 ὡς οὐράνιος μύστης
 διό, Εὐαγγελιστά Σε,
 πόθῳ γεραίρομεν.

Τῆς Ἁγίας Ἑρμιόνης. Ὅμοιον.

Παρθένος ἀκήρατος
 διατελοῦσα, σεμνή,
 τῷ Λόγῳ νενύμφευσαι
 τῷ ἐκ Παρθένου Ἄγνῆς
 σαρκί ὁμιλήσαντι·
 ὄθεν τήν σοί δοδεῖσαν
 θεοπάροχον χάριν
 ἄθλοις τῆς εὐσεβείας
 τούς ἐν πλάνῃ φωτίζεις·
 διό σε, Ἑρμιόνη, Χριστός
 ἀξίως ἐδόξασε.

Ὁ εἰρμός τῆς ε' ὠδῆς τῆς Μ. Πέμπτης.

Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης
 συνδεόμενοι οἱ Ἀπόστολοι,
 τῷ δεσπόζοντι τῶν ὅλων
 ἑαυτούς Χριστῷ ἀναθέμενοι,
 ὠραίους πόδας ἐξαπενίζοντο,
 εὐαγγελιζόμενοι πᾶσιν εἰρήνην.

**Κοντάκιον τῆς περιόδου
 Ἦχος β' Αὐτόμελον**

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,
μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε.

Μὴ παρίδῃς
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς,
ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή,
εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι·
Τάχυνον εἰς πρεσβείαν,
καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν,
ἢ προστατεύουσα αἰεί,
Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

**Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ
ΤΗΣ ΚΓ΄ ΚΥΡΙΑΚΗΣ
(Ἐφ.σ. 2,4-10)**

Παραθέτομε ἐδῶ τὴν ἀποστολικὴν περικοπὴ τῆς κγ΄ (23^{ης}) Κυριακῆς, Ἐφ. 2, 4-10: «Ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην ἣν ἠγάπησεν ὑμᾶς ... χάριτι ἐστὲ σεσωσμένοι ... καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τό δῶρον», μὲ τὴν ὁποία συνδυαζόταν στήν ἀρχικὴ διάταξη τῶν περικοπῶν ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς στ΄ (6^{ης}) Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β΄. Ψαλμός 27.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου
καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου.

Πρὸς Σέ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρός Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τό ανάγνωσμα.

Ο ΜΕΓΑΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΔΟΞΑΣ
ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
ΕΧΕΙ ΕΤΟΙΜΑΣΕΙ ΓΙΑ ΜΑΣ
ΩΣ ΑΙΩΝΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Ὁ Θεός ἔστειλε
τό Μονογενῆ Υἱό καί Λόγο Του
νά φέρη τή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν
στόν κόσμο.

Ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱός,
ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός,
ἐργάστηκε τή σωτηρία μας,
πάλαιψε γιά λογαριασμό μας
ὡς Νέος Ἀδάμ,
φορέας ὅλων τῶν ἀνθρώπων,
μέ τό Διάβολο, τόν νίκησε,
κατήργησε τό θάνατο,
καί ἀνέβασε τόν ἀνθρωπο στούς οὐρανούς.
Μᾶς κάλεσε νά πιστέψωμε σ' Αὐτόν,
νά ἀρνηθοῦμε τό Διάβολο
καί νά βαπτιστοῦμε,
γιά νά ἐνωθοῦμε μαζί Του,
νά γίνωμε μέλη τοῦ σώματός Του,
τῆς Ἐκκλησίας Του,
γιά νά κληρονομήσωμε
τήν αἰώνια Βασιλεία Του,
μέ τόν ἀνεξερεύνητο πλοῦτο τῆς δόξας Του.

Ὁ πολυέλεος Θεός, πού εἶναι πλούσιος σέ εὐσπλαγχνία καί ἀγάπη, μᾶς χαρίζει δωρεάν τή σωτηρία, ὅπως δωρεάν ἐλευθέρωσε ὁ Χριστός τόν Γαδαρηνό ἀπό τά διαμόνια πού τόν εἶχαν κυριεύσει.

Καί δέν μᾶς ἐλευθέρωσε μόνο ἀπό τή σκλαβιά, ἀλλά καί μᾶς υἱοθέτησε καί μᾶς ἔκανε τέκνα καί κληρονόμους τῆς Βασιλείας Του.

Ἡ δωρεά αὐτή, τήν ὁποῖαν ἐργάστηκε ὁ Χριστός, μέ τό λυτρωτικό ἔργο Του, περιλαμβάνει ὅλα τά ἀγαθά τοῦ Οὐρανοῦ καί τῆς γῆς, καί μεταβάλλει ἀπό τώρα τόν τραγικό κόσμο μας σέ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Αὐτό εἶναι τό ἔργο πού ἐργάστηκε ὁ Χριστός! Ἡ ἀπελευθέρωση τῶν ἀνθρώπων ἀπό τήν ἐξουσία τοῦ Δαίμονα. Αὐτό δείχνει τό σημερινό Εὐαγγέλιο! Αὐτό βεβαιώνει ὁ Ἄπ. Παῦλος μέ τήν περικοπή αὐτή τῆς πρὸς Ἐφεσίουσ. «Ὁ Θεός πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει ... καί ὄντας ἡμᾶς νεκρούς τοῖς παραπτώμασι, συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ ... καί συνήγειρε καί συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διά τοῦ Χριστοῦ». (Ἐφ. 2, 5-6.)

« Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός φανερώνει τήν ἐξουσία Του, τήν κυριότητά Του, πάνω καί στίς ὑπερφυσικές δυνάμεις τοῦ ἀοράτου κόσμου» πού ἐξουσιάζουν τόν ἀνθρωπο. (Π. Τρεμπέλας.)

Τό κοινό σημείο τῶν δύο περικοπῶν εἶναι ὅτι ὁ παντοδύναμος Κύριος μᾶς χαρίζει τή σωτηρία μας. Ἡ κραυγή τοῦ ἀνθρώπου, πού ζητᾶ τό «μέγα ἔλεος» τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐκφράζει ὁ Ν΄ Ψαλμός, εἶναι ὁ Χριστός - ἡ σωτηρία. «Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός Σου...»

Ἡ μέγιστη τιμή πού μᾶς ἐτοίμασε ὁ Θεός εἶναι τό ὅτι: πρῶτον, μᾶς ἐνσωματώνει στό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ καί μᾶς συνανασταίνει μαζί Του καί ἐν συνεχείᾳ μᾶς κάνει ὄργανά Του καί μᾶς χρησιμοποιεῖ στό ἀνακαινιστικό ἔργο τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου (στ. 10).

Μέ τήν περικοπή Ἐφ. 2, 4-10, εἰσάγεται στήν Ἐκκλησία ἡ ἀνάγνωση τῆς πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς.

Γιά νά διευκολύνουμε τούς πιστούς στή μελέτη καί κατανόηση τῆς ὅλης Ἐπιστολῆς, παραθέτουμε μαζί μέ τή μικρή ἀποστολική περικοπή καί ὀλόκληρη τήν ἐνότητα ἀπό τήν ὁποῖαν εἶναι ἀπεσπασμένη, τό κομμάτι δηλαδή πού προηγεῖται τῆς περικοπῆς ἀπό τήν ἀρχή τῆς Ἐπιστολῆς. Ἐπίσης προσφέρουμε στό ἐκκλησίασμα ἕνα αὐτόνομο βιβλικό τεῦχος μέ τήν ἀνάλυση τοῦ περιεχομένου ὀλόκληρης τῆς Ἐπιστολῆς.

Πρόλογος - Ἐνας πρωτοχριστιανικός ὕμνος

1,¹ Παῦλος, ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ
διὰ θελήματος Θεοῦ,

Ὁ Παῦλος, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ,
 τοῖς ἀγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ
 καί πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ·
 πρὸς τοὺς Χριστιανούς πού ζοῦν στήν
 Ἐφεσο καί τοὺς ἐνώνει ἡ πίστιη στόν
 Ἰησοῦ Χριστό.

- 2 χάρις ὑμῖν καί εἰρήνη
 ἀπό Θεοῦ πατρός ἡμῶν
 καί Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐχομαι ὁ Θεός Πατέρας μας καί ὁ Κύ-
 ριος Ἰησοῦς Χριστός νά σᾶς δίνουν τή χά-
 ρη καί τήν εἰρήνη.

Ἡ ἔννοια τοῦ παρακάτω κειμένου 1, 3-14:

Εὐλογητός ὁ Θεός, πού μᾶς διάλεξε πρό
 καταβολῆς κόσμου νά εἶμαστε ἅγιοι,
 καθαροί μπροστά Του! Ἡ εὐδοκία τῆς
 χάριτός Του, δηλαδή ἡ καλή Του διάθεση,
 ἐπειδή μᾶς ἀγαπᾷ, μᾶς προώρισε νά μᾶς
 υἱοθετήσῃ διά τοῦ Χριστοῦ καί τῆς
 Ἐκκλησίας. Μέ τό πού ἔγινε ἄνθρωπος καί
 θυσιάστηκε δηλαδή ὁ Χριστός, ἐμᾶς ὅλους
 πού πιστέψαμε στό Εὐαγγέλιό Του καί
 βαπτισθήκαμε μᾶς ἔπλυνε κι ἔσβησε τίς
 ἁμαρτίες μας καί μᾶς ἔνωσε στό Σῶμα Του.

- 3 Εὐλογητός ὁ Θεός
 καί πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ,

Εὐλογημένος νά εἶναι ὁ Θεός, ὁ Πατέρας
 τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς
 ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ
 ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ,
 πού μᾶς δώρισε μέσω τοῦ Χριστοῦ πλού-
 σιες τίς εὐλογίες Του, πνευματικές καί
 οὐράνιες.

4 καθὼς καὶ ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ
 πρὸ καταβολῆς κόσμου

Μᾶς διάλεξε πρὶν θεμελιώσῃ τὸν κόσμον
 εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους
 κατενώπιον αὐτοῦ, ἐν ἀγάπῃ
 νά γίνουμε δικοί Του διὰ τοῦ Χριστοῦ,
 ἀψεγάδιαστοι στὴν τελικὴ Του κρίση.

5 προορίσας ἡμᾶς εἰς υἰοθεσίαν

διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν,
 κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ,
 Μᾶς προορίσε μέ τὴν ἀγάπη Του νά γί-
 νουμε παιδιὰ Του διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 σύμφωνα μέ τό καλόβουλο γιὰ μᾶς θέλη-
 μά Του,

6 εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ,

ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ,
 ὥστε νά Τόν ὑμνοῦμε γιὰ τὴν πλοῦσια
 χάρη Του, πού μᾶς δώρισε διὰ τοῦ
 ἠγαπημένου Του Υἱοῦ.

7 ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν

διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ,

- τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων,
κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ,
Μᾶς λύτρωσε μέ τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ,
συγχώρησε τίς ἁμαρτίες μας μέ τήν
πλούσια χάρη
- 8 ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς
ἐν πάσῃ σοφίᾳ καί φρονήσει,
πού μᾶς τή σκόρπισε περίσεια, μαζί μέ
κάθε λογῆς φρόνηση καί γνώση.
- 9 γνωρίσας ἡμῖν
τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ
Μᾶς ἔκανε γνωστό τό μυστήριο τοῦ θε-
λήματός Του
κατὰ τήν εὐδοκίαν αὐτοῦ,
ἦν προέθετο ἐν αὐτῷ
- 10 εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν,
πού μέ ἀγαθότητα προσχεδίασε νά πραγ-
ματοποιήσῃ μέ τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ στήν
καθωρισμένη στιγμή,
ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα
ἐν τῷ Χριστῷ,
τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καί τὰ ἐπὶ τῆς γῆς,
ἐν αὐτῷ,
δηλαδή νά ἐνώσῃ ὅλα, οὐράνια καί
ἐπίγεια στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ.
- 11 ἐν ᾧ καί ἐκκληρώθημεν
Διά τοῦ Χριστοῦ ἀποκτήσαμε μερίδιο
στήν κληρονομία τοῦ Θεοῦ,
προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν

τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος
κατὰ τὴν βουλήν τοῦ θελήματος αὐτοῦ,
διότι αὐτό ἦταν ἀπ' ἀρχῆς τό σχέδιό Του,
σύμφωνα μέ τό ὁποῖο πραγματοποίησε τό
θέλημά Του.

12 εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ,
τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ·

Γιά νά εἶμαστε ἐκεῖνοι πού ὑμνοῦμε τή
δόξα τοῦ Θεοῦ, ἐμεῖς πού ἀπό πρὶν στηρί-
ξαμε τὴν ἐλπίδα μας στό Χριστό.

13 ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς

ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας,
τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν,

Ἔτσι κι ἐσεῖς ἀκούσατε τό λόγο τῆς
ἀληθείας, τό χαρμόσυνο μήνυμα πού σᾶς
φέρει τή σωτηρία.

ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες

ἐσφραγίσθητε

τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ Ἁγίῳ,

Κι ἀφοῦ πιστέψατε στό Χριστό, σᾶς
ἐσφράγισε ὁ Θεός μέ τό Ἅγιο Πνεῦμα πού
εἶχε ὑποσχεθεῖ.

14 ὅς ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν,
εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως,
εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Κι εἶναι τό Πνεῦμα ἐγγύηση γιά τὴν
κληρονομιά μας, γιά τὸν μελλούμενο λυ-
τρωμό μας. Ἔτσι δά ὑμνῆται καὶ δά δοξά-
ζεται τό μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ.

Ἀδελφοί,

2,4 ὁ Θεός πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει,
διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην Αὐτοῦ,
ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς

Ὁ Θεός πού εἶναι πλούσιος σέ ἔλεος ἐξ
αἰτίας τῆς μεγάλης Του ἀγάπης, μέ τὴν
ὁποία μᾶς ἀγάπησε,

5 καί ὄντας ἡμᾶς

νεκρούς τοῖς παραπτώμασι

συνέζωποίησε τῷ Χριστῷ,

καί ἐνῶ ἡμασταν πεθαμένοι στά

παραπτώματα μας μᾶς ἀνέστησε μαζί μέ
τό Χριστό,

- χάριτί ἐστε σεσωσμένοι -

- μέ τή χάρη Του ἔχετε σωθεῖ -

6 καί συνήγειρε καί συνεκάθισεν

ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,

καί μᾶς ἐσήκωσε καί μᾶς ἔβαλε νά

καθίσωμε στά ἐπουράνια διά τοῦ

Χριστοῦ,

7 ἵνα ἐνδείξῃται

ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις

τόν ὑπερέβλλοντα πλοῦτον

τῆς χάριτος Αὐτοῦ

ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

γιά νά φανερώσῃ στούς αἰῶνες πού

ἔρχονται τόν ἀνυπέβλητο πλοῦτο τῆς

χάριτός Του μέ τὴν καλωσύνη πού ἔδειξε

σέ μᾶς ὁ Χριστός.

- 8 Τῇ γάρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι
διὰ τῆς πίστεως·
καί τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τό δῶρον,
Μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ ἔχετε σωθεῖ ἐπειδή
πιστέψατε καί αὐτό δέν προέρχεται ἀπό
σᾶς, τοῦ Θεοῦ εἶναι δῶρο
- 9 οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχῆσῃται.
ὄχι ἀπό ἔργα, γιά νά μή μπορῇ νά
καυχηθῆ κανεῖς.
- 10 Αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα,
κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ἐπί ἔργοις ἀγαθοῖς,
οἷς προητοίμασεν ὁ Θεός
Γιατί δικό Του πλάσμα εἴμαστε·
δημιουργημένοι διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ,
γιά ἔργα καλά, γιά τά ὁποῖα μᾶς ἐτοίμασε
ὁ Θεός
- ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.
ὥστε νά ἀποτελέσουν τόν τρόπο τῆς ζωῆς
μας.

«ΑΛΛΗΛΟΥΪΑΡΙΟΝ»

Ἦχος πλ. 6'. Ψαλμός 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ἰψίστου.
ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ
ἀυλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ
καί καταφυγή μου ὁ Θεός μου,
καί ἐλπῶ ἐπ' Αὐτόν.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν 8,27-39.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω,
 Ἐκεῖνο τόν καιρό,
 27 ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ
 εἰς τήν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν,
 φτάνοντας ὁ Ἰησοῦς στήν περιοχή τῶν
 Γαδαρηνῶν,
 ὑπήντησεν Αὐτῷ ἀνὴρ τις
 ἐκ τῆς πόλεως,
 Τόν συνάντησε κάποιος ἄντρας ἀπό τήν
 πόλιν
 ὅς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἰκανῶν
 πού εἶχε μέσα του δαιμόνια ἀπό πολύ και-
 ρό·
 καί ἰμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο
 δέν ἦτανε ντυμένος
 καί ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν,
 ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν.
 καί δέν ἔμενε σέ σπίτι ἀλλά στά μνήματα.
 28 Ἰδὼν δέ τόν Ἰησοῦν καί ἀνακράξας,
 Ὅταν λοιπόν αὐτός εἶδε τόν Ἰησοῦ, ἔβγαλε
 μιά κραυγή,
 προσέπεσεν Αὐτῷ
 καί φωνῇ μεγάλῃ εἶπε·
 ἔπεσε στά πόδια Του καί μέ δυνατή φωνή
 Τοῦ εἶπε:
 -Τί ἐμοί καί Σοί, Ἰησοῦ
 Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου;

- Τί δουλειά ἔχεις Ἐσύ μ' ἐμένα Ἰησοῦ, Υἱέ
τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου;
δέομαί Σου, μή με βασανίσῃς.

Σέ παρακαλῶ μή μέ βασανίσῃς.

29 Παρήγγειλε γάρ

τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ
ἐξελθεῖν ἀπό τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτά τά εἶπε, γιατί ὁ Ἰησοῦς εἶχε διατά-
ξει τό διαμόνιο νά βγῆ ἀπό τόν ἀνθρωπο.

Πολλοῖς γάρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν,
Ἄπό πολλά χρόνια τόν εἶχε στήν ἐξουσία
του

καί ἐδεσμεῖτο ἀλύσεσι

καί πέδαις φυλασσόμενος

καί γιά νά τόν συγκρατήσουν τόν εἶχαν
δεμένο μέ ἀλυσίδες καί τοῦ ἔβαζαν σιδερέ-
νια δεσμά στά πόδια.

καί διαρρήστων τά δεσμά

Ἐκεῖνος ὅμως ἔσπαζε τά δεσμά

ἤλαύνετο ὑπό τοῦ δαίμονος

εἰς τās ἐρήμους.

καί ἐφέρετο ἀπό τό δαίμονα στίς ἐρημιές.

30 Ἐπηρώτησε δέ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων·

Τόν ρώτησε λοιπόν ὁ Ἰησοῦς:

-Τί σοί ἐστίν ὄνομα;

- Ποιό εἶναι τ' ὄνομά σου;

Ὁ δέ εἶπε· - Λεγεών·

Ἐκεῖνος ἀπάντησε: - Λεγεών·

ὅτι δαιμόνια πολλά εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν·

γιατί είχαν μπει μέσα του πολλά δαιμόνια.

31 **καί παρεκάλει αὐτόν
ἵνα μή ἐπιτάξῃ αὐτοῖς
εἰς τήν ἄβυσσον ἀπελθεῖν.**

Τόν παρακαλοῦσαν λοιπόν νά μήν τά διατάξῃ νά πᾶνε στήν ἄβυσσο.

32 **Ἦν δέ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν
βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει·**

Ἐκεῖ κοντά ἦταν ἓνα κοπάδι χοίρων πολλῶν πού ἔβοσκαν στό βουνό

**καί παρεκάλουν αὐτόν
ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς
εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν
καί ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.**

καί τά δαιμόνια παρακαλοῦσαν τόν Ἰησοῦ νά τούς ἐπιτρέψῃ νά μποῦν στους χοίρους καί τούς τό ἐπέτρεψε.

33 **Ἐξελθόντα δέ τά δαιμόνια
ἀπό τοῦ ἀνθρώπου
εἰσῆλθεν εἰς τούς χοίρους·**

Βγῆκαν λοιπόν τά δαιμόνια ἀπό τόν ἀνθρώπο καί μπῆκαν στους χοίρους.

**καί ὄρμησεν ἡ ἀγέλη
κατά τοῦ κρημνοῦ
εἰς τήν λίμνην καί ἀπεπνίγη.**

Τότε τό κοπάδι ὄρμησε πρὸς τόν γκρεμό καί πνίγηκε στή λίμνη.

34 **Ἰδόντες δέ οἱ βόσκοντες**

τό γεγενημένον,

Μόλις οἱ βοσκοὶ εἶδαν αὐτό πού ἔγινε
ἔφυγον καί ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν
εἰς τήν πόλιν καί εἰς τοὺς ἀγρούς.

ἔφυγαν καί τό εἶπαν στή πόλη καί στήν
ὑπαιθρο.

35 Ἐξῆλθον δέ ἰδεῖν τό γεγονός,

Βγῆκαν οἱ ἄνθρωποι νά δοῦν τί ἔγινε
καί ἦλθον πρός τόν Ἰησοῦν

καί ἦρθαν κοντά στόν Ἰησοῦ.

καί εὔρον καθήμενον τόν ἄνθρωπον
ἀφ' οὗ τά δαιμόνια ἐξεληλύθει

Βρῆκαν τόν ἄνθρωπο ἀπό τόν ὁποῖο εἶχαν
βγεῖ τά δαιμόνια

ἱματισμένον καί σωφρονοῦντα
παρά τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ

νά 'ναι ντυμένος καί νά φέρεται λογικά κα-
δισμένος δίπλα στόν Ἰησοῦ

καί ἐφοβήθησαν.

καί φοβήθησαν.

36 Ἀπήγγειλαν δέ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες,

Ὅσοι εἶχαν δεῖ τί ἔγινε τοὺς εἶπαν
πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς.

γιά τό πῶς σώθηκε ὁ διαμονισμένος.

37 Καί ἠρώτησαν Αὐτόν ἅπαν τό πλήθος
τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν,

Τότε παρακάλεσαν τόν Ἰησοῦ ὅλο τό

πλήθος ἀπό τά περίχωρα τῶν Γαδάρων

ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν,

ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο.

νά φύγη ἀπό τήν περιοχή, γιατί τούς
ἔπιασε μέγάλος φόβος.

Αὐτός δέ ἐμβάς εἰς τό πλοῖον ὑπέστρεψεν.
Ἐκεῖνος μπῆκε στό πλοιάριο καί γύρισε
πίσω.

38 Ἐδέετο δέ Αὐτοῦ ὁ ἀνῆρ,

Ὅ ἄνθρωπος Τόν παρακαλοῦσε, ὅμως,
ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τά δαιμόνια,
εἶναι σύν Αὐτῷ·

ἀπό τόν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τά δαιμόνια, νά
τόν πάρη μαζί Του.

ἀπέλυσε δέ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων·

Ὁ Ἰησοῦς ὅμως τόν ἄφησε νά φύγη μέ τά
ἐξῆς λόγια:

39 Ὑπόστρεφε εἰς τόν οἶκόν σου

Γύρισε στό σπίτι σου

καί διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός.

καί νά διηγῆσαι ὅσα σοῦ ἔκανε ὁ Θεός.

Καί ἀπῆλθε καθ' ὅλην τήν πόλιν

κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

Κι ἔφυγε διαλαλῶντας σ' ὅλη τήν πόλη
ὅσα ἔκανε σ' αὐτόν ὁ Ἰησοῦς.

* * *

Η ΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ὁ Χριστός θεραπεύει
τόν δαιμονισμένο
στά Γάδαρα.

Ὁ χριστιανός πού ἐνώθηκε μέ τό Χριστό
 στό βάπτισμα,
 ἔγινε ἓνα μέ τό Χριστό,
 υἱοθετήθηκε ἀπό τόν Πατέρα,
 καί καταγράφηκε στους καταλόγους τῆς
 Βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ὅπως λοιπόν ἡ ζωὴ τοῦ Χριστοῦ
 στόν κόσμο

ἦταν μιά συνεχῆς πάλη μέ τό Διάβολο,
 ἔτσι καί ἡ ζωὴ τοῦ Χριστιανοῦ,
 εἶναι μιά ἰσόβια πάλη μέ τό Δαίμονα!

Γιά νά νικήσωμε ἀκριβῶς
 στήν πάλη αὐτή τό Διάβολο,
 μᾶς ἔνωσε μέ τόν Ἐαυτό Του ὁ Χριστός,
 ἀφοῦ πιστέψαμε σ'Αὐτόν
 καί βαφτιστήκαμε!

Μποροῦμε λοιπόν νά παλαίψωμε
 μέ τό φοβερό εχθρό
 καί νά τόν νικήσωμε,

ὅπως τόν νίκησε ὁ Χριστός,
 «Θανάτῳ θάνατον πατήσας!»
 Ἔχομε τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ,
 ὅσο εἴμαστε ἐνωμένοι μαζί Του.

Ὁ Θεός μας
 εἶναι Θεός τῆς Ἀγάπης,
 τῆς Ἐλευθερίας καί τῆς Εἰρήνης!

Ἐπιθυμία Του εἶναι
καί οἱ ἄνθρωποι

νά προσέρχονται κοντά Του μέ ἀγάπη,
ἐλεύθερα, καί νά ζοῦν εἰρηνικά.

Ὁ ἴδιος μπορεῖ νά μᾶς φερῆ κοντά Του μέ τή
δύναμή Του, ἀλλά δέν τό κάνει γιατί σέβε-
ται τήν ἐλευθερία μας καί φεύγει ἀπό ἐκεῖ
πού δέν Τόν θέλουν νά μείνει.

Αὐτός ἐλευθερώνει τοὺς ἀνθρώπους, καί
ἀπό κάθε δουλεία καί ἀπό τοὺς δαίμονες καί
χαρίζει τήν ἐλευθερία στά πλάσματά Του.

Αὐτός ἄλλως τε εἶναι καί ὁ σκοπός τῆς
ἐλευσεώς Του στόν κόσμο.

«Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα
λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.» (Αἴωάν. 3,8) .

Τό πρῶτο μάθημα πού δίδαξε στό Λαό Του
ὁ Θεός εἶναι τοῦτο!

«Ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος ὁ Θεός σου, πού σέ
ἔβγαλα ἀπό τήν Αἴγυπτο, τόν τόπο τῆς
δουλείας.»

(Πρώτη ἐντολή τοῦ Δεκαλόγου Ἐξ. 20,2)

«Εἶδατε τὰ ὅσα ἔκανα στοὺς Αἰγυπτίους,
καί πῶς σᾶς σήκωσα
πάνω σε φτεροῦγες ἀετοῦ
καί σᾶς ἔφερα κοντά Μου.» (Ἐξ. 19, 4)

«Ἐγώ εἶμαι ὁ ἐλευθερωτής σας!» μᾶς λέει
συνεχῶς!

«Εάν ὁ Υἱὸς ἐλευθερώσῃ ὑμᾶς, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε!» (Ἰωάν. 8,32-36)

Οἱ Εὐαγγελικές Περιχοπές πού ἀναγινώσκονται στίς λειτουργικές συναξέεις προβάλλουν τά θέματα τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῆς διδαχῆς τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι, θά λέγαμε, τό βοήθημα τοῦ διδασκάλου τῆς Ἐκκλησίας – ἱεροκήρυκα.

Τό θέμα πού ἡ παρούσα περιχοπή εἰσάγει στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὅτι: ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἀπελευθερωτής τῶν ἀνθρώπων. Ἡ πραγματική δέ σκλαβιά ἡ ὁποία βασανίζει τοὺς ἀνθρώπους, εἶναι ἡ ὑποταγή μας στήν ἁμαρτία καί τό Διάβολο. Ἀπό αὐτήν πρόέρχονται ὅλα τά κακά πού μᾶς βασανίζουν, ἀλλά δέ θέλομε νά τό παραδεχτοῦμε, γιατί ὁ Δάβολος κρύβεται καί μᾶς ἔχει πείσει ὅτι δέν ὑπάρχει, καί ὅτι εἴμαστε ἐλεύθεροι, ἐνῶ μᾶς ἔχει δούλους του, δεμένους μέ τήν ἁμαρτία καί μᾶς ὀδηγεῖ στό θάνατο!

Τό θέμα τό ὁποῖο προηγεῖται λογικά τοῦ παρόντος, βρίσκεται στό τρίτο κεφάλαιο τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως: Ἐκεῖ βλέπομε τό πῶς καί πότε οἱ ἄνθρωποι ὑπήχθησαν στήν καταδυναστευση τοῦ σατανᾶ μέ τήν πτώση τους στήν ἁμαρτία.

Ἡ παραβολή τοῦ «ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστὰς» ἐξηγεῖ πλήρως τό θέμα. Ἡ συνέχεια ὁμως τοῦ θέματος καί ἡ ὀλοκλήρωση του

εἶναι ὁ σταυρικός θάνατος τοῦ Χριστοῦ, μέ τόν ὁποῖον ἐνίκησε τό Διάβολο καί ἐλευθέρωσε τούς ἀνθρώπους. Γιαυτόν ἀκριβῶς τό λόγο ἔγινε ἄνθρωπος ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ καί ἦλθε στόν κόσμο! Γιὰ νά καταλύση τά ἔργα τοῦ Διαβόλου. Ὅλη Του ἡ ζωή ἦταν νά μᾶς δείξη πῶς μέ τήν ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐργασία τῆς ἐντολῆς τοῦ Πατέρα, νίκησε τό Διάβολο καί κατήργησε τό κράτος τοῦ θανάτου. Αὐτήν δέ τήν ἐξουσία νά διώχνουν τά πονηρά καί ἀκάθαρτα πνεύματα πού βασανίζουν τούς ἀνθρώπους, γιά νά θεραπεύουν τούς ἀνθρώπους καί νά τούς ἐλευθερώνουν ἀπό τήν καταδυνάστευση τῶν δαιμόνων παρέδωκε ὁ Χριστός στούς Ἀποστόλους Του καί διά τῶν Ἀποστόλων στήν Ἐκκλησία. (Ματθ. 10, 1-)

Τήν ἐξουσία αὐτή, τήν ἔδωκε στούς Ἀποστόλους Του ὁ Κύριος, τήν πρώτη φορά, τότε πού τούς ἔστειλε στήν δοκιμαστική ἀποστολή στά περιορισμένα ὅρια τῆς Παλαιστίνης. Ὁ Λουκᾶς διασώζει τήν ἐκπληξή τῶν Μαθητῶν ἀπό τό γεγονός πού εἶδαν νά φεύγουν τά Δαιμόνια μέ τή χρήση τοῦ Ὄνόματος τοῦ Ἰησοῦ!

Ἡ ἀποστολική δύναμη καί ἐξουσία.

Λουκ. 10, 17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες:

Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν
ἐν τῷ ὀνόματί σου.

18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς·

ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν

ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα.

19 ἰδοὺ δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν

τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ σκορπίων

καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ,

καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήση. (Λουκ. 10,
17-19)

Μετά τὴν Ἀνάστασή Του ὁ Κύριος, γιὰ
δεύτερη φορά, ἔδωκε στοὺς Ἀποστόλους τὴν
ἐξουσία κατὰ τῶν Δαιμόνων. Ὁ
Εὐαγγελιστὴς Ματθαῖος διασώζει τὰ λόγια
τοῦ Χριστοῦ!

«Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία

ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.

19 Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη,

βαπτίζοντες αὐτοὺς

εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ

καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,

20 διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν

πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν·

καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι

πάσας τὰς ἡμέρας

ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.»

Ὁ Μάρκος στό Εὐαγγέλιό του διατυπώνει
πιό καθαρά τὸ λόγο τοῦ Κυρίου πρὸς τοὺς
Μαθητὲς Του, μέ τόν ὁποῖον τὺς δίδει τὴν

ἐξουσία κατὰ τῶν πονηρῶν πνευμάτων.

- «15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
 πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα
 κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.
 16 ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθῆς σωθήσεται, ὁ δὲ
 ἄπιστῆσας κατακριθήσεται.
 17 σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα
 παρακολουθήσει·
 ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι·
 γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς·
 18 ὄφεις ἄροῦσι· καὶ ἄν θανάσιμόν τι πίωνσιν,
 οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει·
 ἐπὶ ἄρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι,
 καὶ καλῶς ἔξουσιν.
 19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος
 μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς
 ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν
 καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ
 20 ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ,
 τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος
 καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος
 διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. ἀμήν.»
 (Μάρκ. 16, 15-20)

Οἱ Ἀπόστολοι μεταβίβασαν τὴν ἐξουσία
 στοὺς Ἱερούς Ποιμένες, τοὺς Ἐπισκόπους τῆς
 Ἐκκλησίας καὶ αὐτοὶ στοὺς Πρεσβυτέρους,
 τοὺς Ποιμένες τῶν μικρότερων ποιμνίων
 τῶν Ἐνοριῶν. Οἱ Ἱερεῖς τῶν ἐνοριῶν τὴν
 ἀσκοῦν καθημερινά στοὺς προσερχομένους

μέ πιστη. Ἐξορκίζουν τά ἀκάθαρτα καί πονηρά πνεύματα στό Ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τά ἐκδιώκουν καί ἐλευθερώνουν καί θεραπεύουν τούς πιστούς.

Κάθε Ἱερεύς, ἀπό τήν ὥρα πού χειροτονεῖται, εἶναι φορέας καί ἱερουργός αὐτῆς τῆς ἐξουσίας! Μπορεῖ νά διαβάζη τούς «Ἐξορκισμούς», δηλαδή νά «ἐξορκίζη» τά πονηρά πνεύματα καί νά ἐλευθερώνη τούς ἀνθρώπους ἀπό τό Δαίμονα.

“Οἱ ἐξορκισμοί”. Εἶναι ἱερά κείμενα μέ ἐξορκιστικούς λόγους κατά τῶν Δαιμόνων, μέ τούς ὁποίους ὁ ἱερεύς ἐξ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ διατάσσει – ἐξορκίζει – ἐκδιώκει τούς δαίμονες ἀπό τούς ἀνθρώπους καί τούς χώρους τούς ὁποίους ἔχουν εἰσέλθει.

Ὅλη ἡ ζωή τῶν ἀνθρώπων εἶναι καθημερινή ἀναστροφή μέ τό Διάβολο. Ἄλλοι ἀγνοοῦν τήν ὑποδούλωσή τους, γιατί ζοῦν βυθισμένοι στό σκοτάδι τῆς πλάνης, τῆς ἀθεΐας καί τῆς ἀνηθηρότητας. Νομίζουν πώς εἶναι ἐλεύθεροι π.χ. νά διαχειρίζονται ἀνεξέλεγκτοι τά πλούτη τους, νά ἀπολαμβάνουν τίς ἡδονές, ἢ νά χρησιμοποιοῦν τή δύναμη τῆς ἐξουσίας τους στό νά ἀδικοῦν τοῦς ἄλλους. Περιφρονοῦν καί ἀρνοῦνται τό Θεό καί τό θέλημά Του, τό Νόμο Του.

Ἄλλοι ὅμως, οἱ πιστοὶ χριστιανοί, γνωρίζουν καλῶς τὴν πραγματικότητα, ἀκολουθοῦν τὸ Χριστό καὶ τηροῦν τίς ἐντολές Του καὶ νικοῦν καθημερινά τὸ Διάβολο, ὀπλισμένοι μὲ τὴ χάρη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τίς πραγματικές διαστάσεις τοῦ πολέμου τῶν Δαιμόνων κατὰ τοῦ ἀνθρώπου, τίς περιγράφει ζωντανά ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ Προφήτης Ἰωάννης στὴ Ἀποκάλυψη!

Ἐνα ἄλλο θέμα τῆς σημερινῆς περικοπῆς εἶναι ἡ ἀνάθεση τοῦ Χριστοῦ σέ κάθε ἀνθρωπο πού ἔρχεται κοντά Του, μιᾶς εἰδικῆς ἀποστολῆς. Δέν καλεῖ στό ἀξίωμα τοῦ Ἀποστόλου ὅλους, ὅσους Τόν γνωρίζουν ἀπό τίς θαυματουργικές εὐεργεσίες Του πρὸς αὐτούς, σέ ὅλους ὅμως ἀναδέτει περιορισμένης κλίμακας ἀποστολή μέσα στό οἰκογενειακό καὶ τὸ φιλικό περιβάλλον τῆς ζωῆς τους.

ΠΡΟΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΟΜΕΝΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Τρίτη 26 Ὀκτωβρίου

Δημητρίου μεγαλομάρτυρος

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ΄.

Μέγαν εὔρατο ἐν τοῖς κινδύνοις,
σέ ὑπέρμαχον ἢ οἰκουμένην,
ἀθλοφόρε, τὰ ἔθνη τροποῦμενον.

Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν

ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύννας τὸν Νέστορα,
οὕτως, Ἄγιε μεγαλομάρτυς Δημήτριε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε,
δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Πέμπτη 28 Ὀκτωβρίου

Μνήμη τῆς φωτοφόρου Σκέπης
τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου
καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας

Τῶν ἐν Ρεδύμνῃ τεσσάρων Νεομαρτύρων
(+1824)

Στὸ Ἴδρυμά μας
τιμᾶται ἰδιαιτέρως ἡ μνήμη τους

Ἐθνικὴ ἑορτὴ
ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ πολέμῳ τῶν Ἑλλήνων
ἐν Βορείῳ Ἠπειρῷ

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης

Τῆς Σκέπης σου Παρθένε,
ἀνυμνοῦμεν τὰς χάριτας,
ἦν ὡς φωτοφόρον νεφέλην,
ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν,
καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερῶς,
ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς.
Σὲ γὰρ σκέπην καὶ προστάτιν καὶ βοηθόν,
κεκτῆμεθα βοῶντές σοι·
Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου Ἄγνή,
δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου,

δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου, προμηθεΐα Ἄχραντε.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ'. Θεοτόκε Ἀειπάρθενε

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε,
τὴν ἁγίαν σου Σκέπην,
δι' ἧς περισκέπεις, τοὺς εἰς σέ ἐλπίζοντας,
κραταιὰν τῷ Ἐθνει σου
καταφυγὴν ἐδώρήσω
ὅτι ὡς πάλαι καὶ νῦν
θαυμαστῶς ἡμᾶς ἔσωσας,
ὡς νοητὴ νεφέλη,
τὸν σὸν λαὸν περιβαλοῦσα.
Διὸ δυσωποῦμεν σε,
εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι,
καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον

Τὴν ἁγίαν σου Σκέπην, ἀγνή Πανύμνητε,
ἦν ἐν Βλαχέρναις κατεῖδον
τοὺς πιστοὺς σκέπουσαν,
ὁ Ἄνδρέας ὁ σοφὸς καὶ Ἐπιφάνιος,
ἀνευφημοῦμεν εὐλαβῶς,
προσκυνοῦντες ἐν χαρᾷ,
ὡς σκέπουσαν καὶ φρουροῦσαν
καὶ ἀπήμονας συντηροῦσαν,
τοὺς προσκαλοῦντας τὴν ἀρωγὴν αὐτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῶν Νεομαρτύρων.

Καλλινίκου Ἐπισκόπου Ρεθύμνης.

Ἦχος δ΄. Ὡς στύλος ἀκλόνητος.

Μελάμπων γεννήματα,
Κρήτης ωραίους βλαστούς
τούς τέσσαρας Μάρτυρας
πάντες ὑμνήσωμεν
πιστῶς ἐναδλήσαντας
πόλει ἐν τῇ Ρεδύμνῳ
Μανουήλ τόν γενναῖον
Γεώργιον ὁμοῦ τε Ἄγγελῃ, Νικολάῳ,
πρεσβεύοντας αἰεὶ
ὑπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Τό Ἐκκλησιαστικό Ἴδρυμα «Ὁ Εὐαγγελιστής Μᾶρκος» σᾶς ἀπευθύνει πρόσκληση γνωριμίας καί συνεργασίας καί περιμένει τήν ἐπίσκεψή σας.

Τό ἔργο τοῦ Ἰδρύματος στηρίζεται:

στό θέλημα καί τή χάρη τοῦ Θεοῦ, στήν ἀγάπη καί τήν οἰκονομική ἐνίσχυση τῶν φίλων του, στήν ἐνεργό συμπαράσταση τῶν συνδρομητῶν καί τῶν συνεργατῶν του. Ὑπέρ αὐτῶν ἀναπέμπονται καθημερινά εὐχαριστήριες εὐχές καί δεήσεις.

Ὅσοι θέλουν νά συνδράμουν, **μποροῦν νά στέλνουν τή συνδρομή ἢ τή δωρεά τους μέ ταχυδρομική ἐπιταγή** στή διεύθυνση:

**Ἐκκλησιαστικό Ἴδρυμα
«Ὁ Εὐαγγελιστής Μᾶρκος»**

Τ.Θ. 60060, Τ.Κ. 57001

Θέρμη Θεσσαλονίκης

Μποροῦν ἐπίσης νά κάμουν κατάθεση στούς τραπεζικούς λογαριασμούς τοῦ Ἰδρύματος:

στήν Ἑθνική Τράπεζα: 863/001512-13

(IBAN: GR97 0110 8630 0000 8630 0151 213)

στή Eurobank: 0026.0336.77.0200822241

(IBAN: GR2602603360000770200822241)

στήν Τράπεζα Πειραιῶς: 5233-020163-600

(IBAN: GR59 0172 2330 0052 3302 0163 600)

Ὁ δωρητής μπορεῖ νά στείλῃ στό Ἴδρυμα ἀντίγραφο τῆς ἀποδείξεως τῆς καταθέσεως στήν Τράπεζα, γιά νά τοῦ ἀποσταλῇ ἢ ἀπόδειξη.